

૪૯) અલ્લાહના ખૌફની બાબતમાં હઝરત (અ.)ની દુઆ

બિસ્મિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ

બારે ઈલાહા ! તેં મને એ રીતે પેદા કર્યો કે મારા હાથ પગ સહી સલામત હતા અને જ્યારે ઓછી ઉંમરનો હતો તો મારા ઉછેરની વ્યવસ્થા કરી અને પૂરતી રોઝી આપી. બારે ઈલાહા ! તેં જે કિતાબને નાઝિલ કરી અને જેના દ્વારા તારા બંદાઓને શુભ સૂચના આપી તેમાં તારા કથનને જોયું છે કે

'અય મારા બંદાઓ ! જેમણે પોતાના જીવો ઉપર જુલમ કર્યો છે, તમે અલ્લાહ તઆલાની રહેમતથી નાઉમેદ ન થતા, નિઃશંકપણે અલ્લાહ તમારા સઘળા ગુનાહ માફ કરી દેશે.'

અને આ પહેલાં મારા દ્વારા એવા ગુનાહ થઈ ચૂક્યા છે કે જેનાથી તું વાકેફ છે અને જેમને તું મારા કરતાં વધારે જાણે છે. હાય મારી બદનસીબી અને બદનામી, આ ગુનાહોના કારણે કે જેનું આમાલનામામાં લખાણ થશે. જો તારી સર્વવ્યાપક ક્ષમા અને માફીની તકો ન મળી હોય કે જેનો હું ઉમેદવાર છું, તો હું મારા હાથે જ મારી વિનાશની વ્યવસ્થા કરી ચૂક્યો હોત. જો કદાચ એક જાણ પાણ પોતાના પરવરદિગારથી છટકી જવા માટે શક્તિમાન હોત તો હું તારાથી નાસી જવા માટે વધારે હકદાર હતો. અને તું એવો છે કે જેનાથી જમીન અને આકાશની અંદરનું કોઈ પણ રહસ્ય છૂપું નથી. પરંતુ (કયામતના દિવસે) તું તેને લાવીને હાજર કરી દઈશ. તું બદલો આપવા માટે અને ઉપકાર કરવા માટે ખૂબ જ કાફી છે.

અય અલ્લાહ ! હું કદાચ જો નાસી જવા ઈચ્છું તો તું મને શોધી કાઢીશ. જો હું તારાથી બચવાનો રસ્તો અપનાવું તો તું મને મેળવી લઈશ. લે, જોઈ લે, હું તારી સામે વિવશ, અપમાનિત અને ખરાબ હાલતમાં ઊભો છું. જો તું અઝાબ કરે તો હું તેના માટે

લાયક છું.

અય મારા પરવરદિગાર ! આ તારા તરફથી અટલ ન્યાય છે અને જો તું માફ કરી દે છે તો તારી ક્ષમા અને માફી હંમેશાં મારી સાથે ને સાથે જ રહે છે અને તેં મને તંદુરસ્તી અને સલામતીના પોષાક પહેરાવ્યા છે.

બારે ઈલાહા ! હું તારાં એ છૂપાં નામોના વસીલાથી અને તારી એ શ્રેષ્ઠતાના વાસ્તાથી (જલાલ અને અઝમતના) કે જે પડદાઓમાં છૂપાં છે, તારી સમક્ષ સવાલ કરું છું કે મારા આ અધીરા નફ્સ ઉપર અને નબળાં હાડકાંના હાડપિંજર ઉપર દયા ખા (એટલા માટે કે) જે તારા સૂર્યના તાપને સહન કરી શકતું નથી તો પછી તારી જહન્નમની ઉગ્ર આગને કેવી રીતે સહન કરી શકશે ? અને જે તારા વાદળોની ગર્જના સાંભળીને કંપી ઉઠે છે તે તારા ગઝબના અવાજને કેવી રીતે સાંભળી શકશે ?

માટે મારી આ કફોડી હાલત ઉપર રહમ ફરમાવ એટલા માટે કે અય મારા માઅબૂદ ! હું એક તુચ્છ માણસ છું કે જેનો મરતબો વધારે નીચો છે અને મારા ઉપર અઝાબ કરવાથી તારી સલ્તનતને એક રજકણ બરાબર પણ વધારી દેત તો હું તને અઝાબ ખમવા માટે સબ્ર અને દુઆ માટે અરજ કરત અને એવી ઈચ્છા કરત કે એ વધારે તને પ્રાપ્ત થાય.

પરંતુ અય મારા માઅબૂદ ! તારી સલ્તનત તો એનાથી ય વધારે મહાન છે અને તેનાથી વધારે ચીર સ્થાયી છે કે ફરમાબરદારોની ઈતાઅતો તેમાં કંઈ વધારો કરી શકે તેમ નથી. અથવા તો ગુનેગારોના ગુનાહ તેમાં કંઈ ઘટાડો કરી શકે તેમ નથી. તો પછી અય સઘળા રહમ કરનારાઓથી વધારે રહમ કરનારા ! મારા ઉપર રહમ કર અને અય જલાલ અને બુઝુર્ગીવાળા ! મને માફ કરી દે અને મારી તૌબાનો સ્વીકાર કર, નિઃસંદેહ તું તૌબા કબૂલ કરવાવાળો અને રહમ કરવાવાળો છે. ★